

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 126/11
Luxemburg, 24 noiembrie 2011

Hotărârea în cauza C-70/10
Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs
SCRL (SABAM)

Dreptul Uniunii se opune unui ordin judecătoresc pronunțat de o instanță națională prin care se impune unui furnizor de acces la internet instituirea unui sistem de filtrare pentru a preveni transferurile ilegale de fișiere

Un ordin de această natură nu respectă interdicția de a impune unui astfel de furnizor o obligație generală de supraveghere, nici cerința de a asigura un just echilibru între dreptul de proprietate intelectuală, pe de o parte, și libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de a primi și de a transmite informații, pe de altă parte

Această cauză are la origine un litigiu între Scarlet Extended SA, furnizor de acces la internet, pe de o parte, și SABAM, societate belgiană de gestiune care autorizează utilizarea de către terți a operelor muzicale ale unor autori, compozitori și editori, pe de altă parte.

În cursul anului 2004, SABAM a constatat că utilizatorii de internet care folosesc serviciile societății Scarlet transferă pe internet, fără autorizație și fără plata unor drepturi, opere cuprinse în catalogul său prin intermediul rețelelor „peer-to-peer” (modalitate transparentă de schimb de date, independentă, descentralizată și dotată cu funcții de căutare și de transfer avansate).

La cererea formulată de SABAM, președintele Tribunalului de Primă Instanță din Bruxelles (Belgia) a obligat societatea Scarlet, în calitate de furnizor de acces la internet, să pună capăt acestor încălcări ale dreptului de autor, făcând imposibilă orice formă de transmitere sau de primire de către clienții săi, prin utilizarea unui program informatic „peer-to-peer”, a unor fișiere electronice care conțin o operă muzicală din repertoriul SABAM, sub sancțiunea unor penalități cu titlu cominatoriu.

Societatea Scarlet a declarat apel la Cour d'appel de Bruxelles, susținând că ordinul judecătoresc nu era conform cu dreptul Uniunii, deoarece îi impunea, *de facto*, o obligație generală de supraveghere a comunicațiilor din rețeaua sa, ceea ce ar fi incompatibil cu Directiva privind comerțul electronic¹ și cu drepturile fundamentale. În acest context, Cour d'appel solicită Curții să stabilească dacă dreptul Uniunii permite statelor membre să autorizeze o instanță națională să oblige un furnizor de acces la internet să instituie, cu caracter general, cu titlu preventiv, pe cheltuiala sa exclusivă și pentru o perioadă nelimitată, un sistem de filtrare a comunicațiilor electronice pentru a identifica transferurile ilegale de fișiere.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește mai întâi că titularii unor drepturi de proprietate intelectuală pot solicita ca un ordin judecătoresc să fie pronunțat împotriva intermediarilor, precum furnizorii de acces la internet, ale căror servicii sunt folosite de terți pentru a aduce atingere drepturilor lor. Condițiile emiterii acestor ordine sunt stabilite în dreptul național. Totuși, normele naționale trebuie să respecte limitările care decurg din dreptul Uniunii, precum, în special, interdicția prevăzută de Directiva privind comerțul electronic potrivit căreia autoritățile naționale nu trebuie să adopte măsuri care ar obliga un furnizor de acces la internet să efectueze o supraveghere generală a informațiilor pe care le transmite prin rețeaua sa.

¹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257)

În această privință, Curtea constată că ordinul judecătoresc în discuție ar obliga societatea Scarlet să efectueze o supraveghere activă a ansamblului datelor tuturor clienților săi pentru a preveni orice încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală. Rezultă că ordinul ar impune o supraveghere generală care este incompatibilă cu Directiva privind comerțul electronic. În plus, un astfel de ordin nu ar respecta drepturile fundamentale aplicabile.

Protecția dreptului de proprietate intelectuală este consacrată, fără îndoială, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Totuși, nu rezultă nicidecum din cuprinsul cartei, nici din jurisprudența Curții, că un astfel de drept ar fi intangibil și, prin urmare, că protecția sa ar trebui să fie asigurată în mod absolut.

Or, în speță, ordinul judecătoresc de a institui un sistem de filtrare implică supravegherea, în interesul titularilor drepturilor de autor, a integralității comunicațiilor electronice realizate în cadrul rețelei furnizorului de acces la internet în cauză, această supraveghere fiind, în plus, nelimitată în timp. Astfel, un ordin de această natură ar determina o atingere gravă a libertății societății Scarlet de a desfășura o activitate comercială, deoarece ar obliga-o să instituie un sistem informatic complex, costisitor, permanent și pe cheltuiala sa exclusivă.

În plus, efectele ordinului nu s-ar limita la societatea Scarlet, sistemul de filtrare fiind susceptibil în egală măsură să aducă atingere drepturilor fundamentale ale clienților săi, mai precis dreptului lor la protecția datelor cu caracter personal, precum și libertății lor de a primi și de a transmite informații, aceste drepturi fiind protejate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, este cert, pe de o parte, că acest ordin ar implica o analiză sistematică a tuturor conținuturilor, precum și colectarea și identificarea adreselor IP ale utilizatorilor care se află la originea transmiterii de conținuturi ilicite în cadrul rețelei, aceste adrese fiind date cu caracter personal protejate. Pe de altă parte, ordinul ar risca să aducă atingere libertății de informare, din moment ce ar fi posibil ca acest sistem să nu facă în mod suficient distincția între un conținut ilicit și un conținut licit, astfel că utilizarea lui ar putea avea drept consecință blocarea comunicațiilor cu conținut licit.

În consecință, Curtea constată că, prin adoptarea ordinului judecătoresc de obligare a societății Scarlet să instituie un astfel de sistem de filtrare, instanța națională nu a respectat cerința de a asigura un just echilibru între dreptul de proprietate intelectuală, pe de o parte, și libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de a primi și de a transmite informații, pe de altă parte.

Prin urmare, Curtea răspunde că dreptul Uniunii se opune unui ordin judecătoresc adresat unui furnizor de acces la internet de a institui un sistem de filtrare a tuturor comunicațiilor electronice care circulă prin intermediul serviciilor sale, care se aplică, fără deosebire, întregii sale clientele, cu titlu preventiv, pe cheltuiala sa exclusivă și pentru o perioadă nelimitată.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” (+32) 2 2964106